

KLaun

Nik sa nedíva pod masku z púdro a veselých farieb
Pod červeným úsmevom nebadá linku skrivených pier
Zúfalý výkrik tlmí vidina zhasnutých svetiel
S fľašou lacnej pálenky hľadá svoj vnútorný mier

V prostred prázdneho šapitó pomaly otáča verklík
Hrá svojho života pieseň, v kŕči potia sa dlane
A slzy smiechu kreslené po jeho tvári
Na machule smútku pomaly menia tie slané